

**Představte si, že
máte převratný nápad, který
může pomoci celému lidstvu. Jenže
stojí proti obchodním zájmům průmyslu.**

Co uděláte?

ZDENĚK ČERMÁK má takových nápadů několik.

Není šarlatán, ale uznávaný vědec. Biochemik.

Za více než čtvrtstoletí dokázal objevit řešení řady problémů, které pálí dnešní civilizaci. Přesto zvažoval, že s nimi nikdy nevyjde na světlo.

Jenže v roce 2014 potkal svou nynější manželku **ALENU**.

Ta ho přesvědčila, aby své vynálezy poskytl lidem. Snad i proto (souvislost pochopíte později), že oba zažili klinickou smrt.

Založili společnost New Human Solution. V překladu:

Nové řešení pro lidstvo.

Prvním Zdeňkovým „zázrakem“, který prošel dlouhole-

tým certifikačním procesem, je jednotka, unikátně

čisticí vodu a harmonizující její energii. Nepo-

užívá žádnou chemii, naopak tu z vody

odstraňuje. Vrací vodě zdraví,

jaké jí dala příroda.

JAK SE ŽIJE ČLOVĚKU, KTERÝ MŮŽE SPASIT SVĚT, ALE...?

Zdeňkovi je sedmapadesát. Dlouhé čtvrtstoletí měl těžkou hlavu. Vyvíjel něco, co svět potřebuje, avšak zároveň tušil, že to nemusí být kladně přijato.

Zní to paradoxně, že?

„Člověku se nežije lehce, když ví, že dokáže celou planetu oprostít od zbytečné chemie, ať jde o vodohospodářství či zemědělství, ale zároveň musí přijmout, že dnešní společnost nějak funguje – od marketingu po byznys. Přesto mi to nedalo a šel jsem dál svou cestou. Pak jsem pochopil, že když nebudu chvátat, vesmír mu začne posílat užitečné lidi – partnery, kteří mi pomohou, protože mají také svou cestu a cítí ji jako své poslání. Čím víc se jim otevírám, tím víc si všichni navzájem pomáháme a spolupracujeme,“ opatrně formuluje svou zkušenost. Ví, na jak křehký led se pustil. Ví to i jeho rodina – všechny děti, a především manželka...

„Když jsem Zdeňka poznala,“ říká Alena, „a on se mi světil se svými nápady, dodal: ‚Nemohu s tím vyjít ven. Chci žít klidný život. Nechci, aby mě jednoho dne někdo zastřelil, protože by měl pocit, že mu ničím celý byznys.‘

Na tom jsme pracovali nejdříve – jak odblokovat bariéru v jeho hlavě a upevnit jeho důvěru v lidi. Jedna věc nám to usnadnila: zjištění, že právě tohle je náš úkol.“

**–NECHCI ZPÁTKY.
–MUSÍŠ.**

Zdeňk i Alena zažili klinickou smrt – přechod „na druhý břeh“. Zdeňk to celé shrnuje jednou větou a úsměvem: „Pak jsem se probudil a byl, slušně řečeno, našťvaný.“ Alena je sdílnější: „Také jsem nechtěla zpět na tento svět. Ten jiný stav vědomí jsem si navodila meditativní cestou. Snažila jsem se o očistu půstem, chtěla jsem si zregenerovat tělo. A najednou jsem si myslela, že jsem se zbláznila. **Vyšla jsem z těla do absolutní lásky. Ten rajský pocit se nedá popsat. Viděla jsem pouze bílé světlo a bránu. A za tou bránou božskou louku. Za mnou jenom tma, vpředu všechno vábivé. A pak, tam u brány, ke mně někdo promlouval. Byly to informace, které jsem ale okamžitě zapoměla, a věta, kterou slyším ještě teď: ‚Musíš zpátky. Ještě tam máš úkol.‘**

Jaké instrukce dostala, neví. Ale s každým krokem je cítí. Říká se jim intuice. Alena tři roky nato zkrížila cestu Zdeňkovi – vědci, který už ale běžným vědcem nebyl...

To je ona, převratná jednotka STABFOR. Za pomoci inovativních nanotechnologií a bez chemie odstraňuje z vody, která jí protéká, mikroorganismy, biofilm v potrubí a současně zabraňuje jeho opětovnému výskytu. Vedle toho jednotka harmonizuje energie v molekulách vody. Přihlíží rodina.

„Dříve jsem, tak jako ostatní vědci,razil zásadu, že co nejde spočítat nebo zanalyzovat, neexistuje. Ale oči mi otevřela vlastní zkušenost, údajně nevléčitelná nemoc.“ Slovo „údajně“ používá záměrně. Ze své nevléčitelné choroby se totiž vyléčil. Sám.

„NEVYLÉČITELNÉ“?

„Okolo šestnáctého roku věku jsem zničehonic začal mít potíže s ledvinami. Podle lékařů byly zanesené, postupně mi omezovali pití,“ vybavuje si Zdeněk.

„Chtěl jsem to pochopit, zajímal jsem se o přírodní vědy. Dokonce jsem přemýšlel jít na medicínu. Pak jsem si ale uvědomil, že medicína už mi všechny své odpovědi, tedy alespoň ty, na jaké stačila, sdělila. Nemohla mi říct víc...

A tak mě zlákala biochemie. Umožnila mi nahlédnout hluboko do člověka, pochopit, co je v mých buňkách špatně. Lékaři opakovali: „Je to chronický zánět ledvin, jste doživotně odsouzen k dialýze.“ Já jsem nevěřil, že neexistuje jiná cesta. A pak se to stalo. **Během tři čtvrtě roku jsem si sám obnovil nemocné ledviny. Jako bych si je vyměnil. A už nikdy jsem na dialýzu nemusel.**“

Zdeněk Čermák je živoucím důkazem, že osud vede člověka jeho životem. Netlačí ho, jen mu svítí na cestu. Jít musí sám – pokud chce vědět víc. A to Zdeněk chtěl.

„Moje nemoc mě donutila studovat lidské tělo a fungování metabolismu. Podle získaných poznatků, a hlavně selského rozumu jsem se začal léčit. Sám. Objednával jsem si různé živiny – vitamíny, stopové prvky, minerály. Když mi pak lékaři kontrolně odebrali krev a provedli

A až Z

⊕ Alena a Zdeněk Čermákovi zapojili do společnosti i své děti. Cílem New Human Solution je rozšiřovat vlastní vyvinuté a realizované nanotechnologické aplikace pro potřeby lidstva v oblasti ekologického hospodaření se zdroji planety Země.

⊕ Manželé A a Z představují dokonalé spojení. On – vědec, který vyvíjí. Ona – manažerka, schopná to, co manžel vyvine, dostat k lidem.

⊕ Alena přes 25 let pracovala v nadnárodních společnostech ve vrcholovém managementu.

⊕ Zároveň poskytovala odborné poradenství v oblasti lidských zdrojů a restrukturalizace firem v mezinárodním prostředí.

⊕ Jednotka je známá v zahraničí také proto, že Alena Čermáková má letité zkušenosti s rozličnými kulturami – především s nizozemskou, indickou,

německou, švýcarskou, rakouskou, polskou, bulharskou, rumunskou, řeckou a americkou.

⊕ Navíc se zaměřuje na rozvoj lidí v oblasti změny myšlení, přístupu ve svém osobním životě. Ukazuje, jak transformovat své Já z nevědomosti do vědomého života.

⊕ Studovala andragogiku, personalistiku a psychologii. Se čtyřmi dětmi tvoří manželé ucelený tým.

„Jak jsem na tu jednotku přišel? Předně jsem si všiml, že v zimě padá mnoho druhů sněhových vloček. Jejich tvar, když ho sledujete pod mikroskopem, pokaždé závisí na vnitřní energii molekuly vody. Ta vytváří specifický tvar. **Stačilo objevit takový tvar vody, který potlačuje škodlivé mikroorganismy. Ty se pak ve vodě nemnoží a likvidují. V praxi to znamená, že pokud jednotku uvedete do chodu, nebudete mít ve vodovodu už žádný usazený biofilm, který je výchovným ústavem pro všechny ty legionely a jiné druhy bakterií, jež někde potřebují vyrůst. Jestliže jim vezmete prostředí, ve kterém rostou, prostě tam už nemohou být.**“

Biofilm. Ten pojem všichni známe. Řešíme ho na vlastním chrupu. Proto si zuby každý den čistíme. Zdeněk se hořce usmívá: „Je kuriózní, že v dutině ústní nám tolik vadí, ale že daleko znečištěnější biofilm máme ve vodovodním potrubí nebo na kohoutku, a že tu vodu následně těmi ústy pijeme nebo se s ní sprchujeme, to už nám nevadí. Přitom tato jednotka to umí vyřešit. A nejen to.“

ROZDÍL, KTERÝ JE VIDĚT I CÍTIT

Zdeňkovým hlavním úspěchem je, že jednotka umí změnit energetickou informaci v molekule vody. Díky tomu nová bakterie ve vodovodním řádu nevyroste a stará se zničí.

„Podle situace to trvá měsíc, dva, někdy čtyři. Nepoužíváme totiž chemii, ale nanotechnologii. Ty například z chemického pohledu provazují chlor tak, aby zůstal ve vazbě, ale člověku neškodil. Částečně se tak likvidují i organické toxiny, farmaka, pesticidy a ženské hormony a jejich metabolity, které se do vody bohužel dostávají různou cestou. Do jednotky stále rozvíjíme nové typy vložek, jež klientům ihned aktualizujeme. **V současnosti dokážeme vyčistit až devadesát procent nežádoucího obsahu ve vodě. Zájemci nám sami posílají rozbory například studnové vody, abychom vyřešili problém na míru.** Ale pozor,“ vztyčuje prst Zdeněk, „všechno je na vědecké bázi, nejsme šarlatáni. Museli jsme projít dlouholetým certifikačním procesem. I proto instalujeme naše jednotky do továren, mlékáren, různých provozů. Rozdíl v kvalitě vody je číselně prokazatelný, měřitelný. A kromě toho je cítit. Někteří klienti,“ usmívá se, „nám volají, že jim najednou teče z kohoutku něco jiného. Aby ne, ryzí voda je totiž zářivá, křišťálová, taková, jakou ji vytvořila příroda.“

Mimoходом, jméno Zdeněk Čermák uctivě skloňují i experti z oboru. „S Alenou jsme byli na odborné konferenci ohledně vody. Organizátor říkal účastníkům, že se nemusejí ničeho bát, voda na jejich stole je perfektně ošetřená. Nechtěli jsme je provokovat, ale přece jen nám to nedalo. Postavili jsme si sklenici své vody vedle té jejich našedlé. Rozdíl byl markantně viditelný. Naše byla úplně bělostná. Soused, který seděl vedle nás, vyvalil oči: ‚Co to proboha máte?‘ My na to: ‚No VLASTNÍ vodu. My jinou nepijeme.‘ Odborníkům jsme vyrazili dech.“ Pak ale Zdeněk zvažní.

„Víte, ti odborníci roky hledají řešení a pořád se nemohou zbavit biofilmů v trubkách jinak než chemií. Když jsem jim vysvětlil svůj princip, řekli: ‚Jestli opravdu dokážete to, co my ne, pak je to tak revoluční, že to musíte dostat rychle do světa. On to totiž potřebuje.‘ A já si to plně uvědomuji. Voda totiž začíná chybět, myslím tu neznečištěnou. Navíc je z dlouhodobého pohledu pořád více sucha a řeší se, jak k pití bez chemie využít odpadní vodu. A my máme řešení i na tuto recyklaci. A také na tento vynález přijde čas.“

„NEPŘESVĚDČOVAT!“

O tom, že prožil klinickou smrt. Že se sám vyléčil z „nevyléčitelné“ choroby. Že vyvíjí produkty nikoli pro namaštění kapsy, ale pro pomoc lidem. O tom všem Zdeněk Čermák mluví vyrovnaně. Vždy tomu tak nebylo. Původně s vynálezy nechtěl obchodovat. Alena mu rozuměla: „Když jste před třiceti lety řekli něco o duši, zavřeli Vás do blázince. Dnes je duše běžným tématem. Svět se prostě posouvá a vše má svůj správný čas. I Zdeněk, na to, že vyvíjel tu jednotku šestadvacet let, zasáhl přesné období. O vodě se mluví a někteří lidé na nás pořád koukají jako na blázný. Věř, že je o pitnou vodu postaráno nejlépe, jak může být. A pokud někdo prokáže, že není, řeknou si, že to asi není třeba. Proto nepřesvědčujeme nikoho, kdo se o své zdraví nechce starat. Jednotka patří pouze do správných rukou – lidí, kteří o životě už něco vědí a věří, že takové řešení existovat může.“

Zdeněk příkvyje: „Propojujeme se například s pokrokovými developery, kteří u svých projektů řeší čistotu vody, dodávané majitelům bytů a domů. S námi nabízejí skutečně exkluzivní bydlení – s nezávadnou, netoxicky ošetřenou vodou. Nejenže v ní už není žádná chemie, nejenže je prostá přidaných látek, ale pokud se v ní něco nepatřičného objeví, bude to naší jednotkou rozloženo na takové části, které jsou pro člověka již bezpečné a snadno stravitelné.“

Vize manželů Čermákových vypadá až pohádkově. Chtějí, aby tyto jednotky měli k dispozici úplně všichni lidé. „Tou vizí je prostě detoxikace planety Země.“

Uvědomují si však, že ne každému se to musí líbit. Hlavně ne tomu, komu zredukuje jeho vysoké obchodní zisky.

„Když jsme firmu zakládali, řekli jsme si, že se nebudeme bát. Nemáme co ztratit. Víme, co je nahoře,“ usmívají se. „Kdo odstraní strach ze smrti, zjistí, že odsunul bariéru, která mu bránila uskutečnit to, proč je tady. Proto nikoho nepřesvědčujeme. Propojujeme se pouze s lidmi, jimž jde taky o dobrou věc. Jedině v dnešním světě moc šancí na globální změnu nemá. To je dobře. Alespoň už neuslyšíme žádné Jájájá. Předpokladem globální změny je opravdové lidské propojení,“ říkají Zdeněk a Alena Čermákové. „Všechno ostatní záleží už pouze na civilizaci. Buď pochopí, co je pro ni dobré, či ne. Na tom, že to máme udělat, to nic nemění.“ ■